

angol

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

P. M. H

6

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET

(Föld, erdő, isten. Szabó Lőrinc versei.)
(Kner Izidor kiadása, Gyoma, 1922.) Az utak visszafelé vezetnek. A lira, amely 1914-ben végleg elvesztette magát s 1916-tól az összeomlás és kozmikus katasztrófiák árnyékában zokogott, lassan-lassan megint észreveszi a jelenségvilág boldog csodáit. Volt idő, mikor — különösen Németországban — a lírikusok harsány prófétái voltak egy eljövendő Megváltónak; mikor az új lira minden eszmei, művészi, sőt társadalmi feladat megoldását magának arrogálta. Ezek az idők elmúltak. Szabó Lőrinc, aki ma Magyarország nagyon kevésszámú fiataljai közé tartozik, újra fölfedezte a földet, az erdőt és az istent. Mert bár igaz, hogy a roppant kérdésekből, amelyek Európát nyolc esztendő óta forró-hideg lázban tartják, egyetlen egy sem oldódott meg, egyetlen eredményt mégis elértünk: a valóságot, a kisigényű, de biztos realitást újból értékelni tudjuk. Szabó Lőrinc hosszan és elmélyedve tanulmányozta a nagy angol viktoriánus költőket s Keats-és Shelley formaimádata különös, fanyar zamatot ad egyszerű, elcsodálkozó verseinek. Nem akar sokat — minek is? — hiszen minden volt már egyszer s e földön olyan kicsinyek és kevesek vagyunk, hogy csak egyetlen mozdulat van, amely a háború és forradalmak után élő fiatal költőt reprezentálhatja — az alázat. (Szó.)